

02 H 428

XVIII

Q. F. Fq; S.

DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA,

DE

**ERRORE COMMUNI
CIRCA VENDITIONES QUÆ
IN SCRIPTIS CONFICIUNTUR**

SIVE

Öffentlichen Kaufs-Verträgen.

ad pr. Inst. d. contrah. emptione.

Quam

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,

DN. PHILIPPO WILHELMO,

PRINCIPE BORUSSIE, MARCHIONE BRANDENBURGICO,
AC DUCATUS MAGDEBURGICI GUBERNATORE, &c. &c.

AUCTORITATE ILLUSTRIS ICTORUM ORDINIS

IN ALMA FRIDERICIANA REGIA,

PRÆSIDE & h. t. DECANO

DN. HENRICO BODINO,

REGIM. ECCL. REGH IN DVCATU MAGDEB. CONSI-
LIARIO, ET PROF. PUBL. CELEBERRIMO,

PATRONO AC PROMOTORE SUO ÆVUM COLENDO

P R O L I C E N T I A

Summum in Jure Gradum, atque Privilegia

Doctoralia rite capeffendi,

IN AUDITORIO MAJORI

d. 25 Mens. Nov. M DCC VII. horis ante et pomerid. consuetis

Publicæ Eruditorum Censuræ subjicit

JOANNES CHRISTOPHORUS POESNER

GORLICIO LUSATUS.

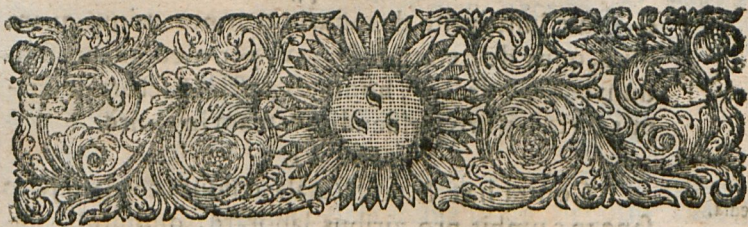
HALÆ MAGDEBURG. Typis Johannis Jacobi Krebsii, Acad. Typograph.

V I R I S
PRÆNOBILISSIMIS, AMPLISSIMIS, CON-
SULTISSIMIS ATQVE PRUDENTISSIMIS.
DNN. CONSULIBUS,
DNN. PRÆTORIBUS,
D N. SYNDICO,
DNN. SCABINIS,
ET
DNN. SENATORIBUS,
INCLUT. CIVITATIS GOERLICENSIS
PATRIBUS CONSCRIPTIS
MAGNIFICIS, GRAVISSIMIS,

*DOMINIS AC MECÆNATIBUS SUIS DEMISSISSIMO OBSER-
VANTIÆ AC HONORIS CULTU DEVENERANDIS,
INAUGURALE HOC ACADEMICORUM
STUDIORUM SPECIMEN,
SACRUM ESSE IUBET.*

PRÆNOBILISS. AC AMPESSIMORUM
NOMINUM VESTRORUM.

obsequiosissimus cliens
JO. CHRISTOPHORUS POESNERUS.

I. N. D. N. J. C.

Thef. I.

Rimarium officium

JCui in adplicatione juris ad factum consistere, dubio equidem caret, quanta vero in eo contingant lates, quod & verba juris scripti secundum simplicem intellectum, ag-

Cause depravate jurisprudentia.

nitentem legislatorum non satis accurate examinentur, nec casus obyenientes ad rationem juris antiqui ac novi, cum experientia practica satis caute trutinentur, lugenda docet experientia; hinc pleraque Doctorum dissidia, prolixæ partium contentiones, ipsorumque judicantium errorum abyssus originem duxerunt. Cui accessit ambitiosa interpretum arrogancia, antiqua fundamenta juris in dubium vocandi, ac sub pratextu aequitatis aut simplicitatis juris gentium, vel Germanici, cerebrinas correctiones sibi met fingere, ac in eo opinionibus, vel præjudicio auctoritatis certare, quæ administrationem fau-

Ersto von
diesem
aus
Gedult

Atissima justitiae ita devastarunt, ut non minus, quam olim, opus desperatum & quasi per medium profundum eunti v deatur, hodie ex vastis Doctorum scriptis certam juris reddendi, normam invenire.

Th. II.

Remedia.

Contra haec & tanta mala cuique cordato Jcto sane incumbit pro viribus laborare, quomodo undique labanti verae Jurisprudenciae, exprimis ejusdem principiiis fulcra subjicere, illamque, juxta haec, a faragine errorum & calumniantium i. e. lites per calumniam moventium, iniquitatibus vindicare possit. Cumque itaque mihi specimen academicum, pro consequendis in jure honoribus, edendum fuerit; Conveniens judicavi, ex materia in foro communissima experimentum quoddam facere, quomodo ex neglecto simplici intellectu verborum & deficienti exercitatione practica, errores orti sint, ac hisce obveniri debeat. Exemplum sumendo ab antiquissimo gentium contractu emtionis venditionis, ejusque forma: non quidem omnia essentialia hujus contractus requisita heic examinando, sed tantum quousque scriptura ejusdem perfectioni aliquid addere, vel detrudere possit, idque pro ratione brevissimi temporis, quo jam ex urgentiori causa includor, non per prolixas Doctorum allegationes, sed per prima juris incunabula.

Seopus dissertatione.

Th. III.

Emtio venditio Contractus Juris Gentium.

Primo autem hic, tanquam a Dd. confessum praesuppono, apud omnes gentes usu & necessitatibus humanis ita exigentibus invaluisse, ut a conventionione de re certa, pro certo pretio alteri tradenda, invita altera

altera parte, sub prætenu proprio usus; aut necessitatis' nedum ex mero arbitrio recedere non liceat, (in quo genuina contractuum à nudis conventionibus differentia fundata est) ac inde emtio venditio recte post difficultates primavæ permutationis per usum pecuniæ sublata, contractus juris gentium dicatur. Eo quidem effectu juris, ut circa dubia in hoc negotio emergentia, tamdiu communi usui gentium insistentium sit, donec de speciali civili sanctione, aut alicujus loci indubitatis moribus certo constiterit. Cum ergo non tantum antiquitus quamcunque venditionem mobilium, vel immobilium rerum, sine omni scripto instrumento factam fuisse vix negari, aut ex defectu literarum & scripturæ, apud multas gentes facillime probari possit, sed etiam adhuc hodie communes forenses venditiones, immo infinitæ mundinarum negotiationes sine scriptura fiant, facile adparebit, proluxa emtionum instrumenta, cum infinitis Contractuum cautelis, non communi humanæ indigentia, nec inde gentium usui aut juri, sed civilibus institutis ac moribus originem debere. Postquam enim ultra necessitates naturales, illi, qui opibus abundabant, magna in diversis utilitatibus, redditibus ac juribus consistens prædia, in perpetuum familiæ splendorem sibi comparare, ac de illorum quæ hisce civili beneficio coherere dicebantur præstatione ac evictione, varias controversias forenses metuere in ceperunt, multaque prædiorum jura (olim tantum precaria,) civili usu introducta, quin etiam certa usucapionum ac præscriptionum, nec non supervitiis rei venditæ instituendarum actionum tempo-

Formalis
conceptus
contractu.

Effectus Con-
tractus J. G.

Instrumenta
Contractuum
ex jure
civili an facta
sumpserunt.

ra introducta, variaque pacta, partim jure improbata aut nulla, partim legitima inventa sunt, de quorum omnium probatione, in fluctuante mortalitate hominum, sine instrumentis perpetuis certiores esse non poterant, adhibita sunt scripturae, in quibus illa, quae contractui mentionis inesse aut accedere deberent, singulariter exprimerentur; ut sic facile adpareat, talia venditionum instrumenta, ex multis juris civilis subtilitatibus ac astutis caudicorum controuersis ansam sumpsisse.

Th. IV.

Porro ex dictis quoque hoc liquet, quod circa tot, talium negotiorum ac contractuum cautelas, simul & subiles juris civilis formulas, facile scrupulus moveri, ac donec de eo conventum fuerit, totus contractus eo magis in dubium vocari possit, quo pacta in continenti contractui adjecta ipsum contractum formare, ac eidem ipso jure inesse coeperunt, ex intervallo vero adhuc adjicienda conventiones, tantum exceptionem producere debebant; unde omni praesudicio auctoritatis, aut pra-conceptae opinionis, seposito, vero juris prudenti mirum videri non potest, quod in conficiendo, super variis venditioni annexis aut adjiciendis instrumento, tamdiu ab utraque parte jus recedendi ab illo negotio competat, quamdiu non exacte super omnibus ac singulis illius instrumenti expressionibus consenserint. Ne tamen similia, ut plurimum magni ponderis negotia, suadae forensis discrepantibus ratiociniis iudicem dubium relinquere possint, imperator Justinianus satis perspicua ac clara constitutio-

Ratio Con-
stit. Justin. in
l. 17. C. d. f.
Inst.

tutione in *l. 17. C. d. fid. instrum.* districtè disposuit, ne super illis venditionibus, super quibus instrumenta adhuc conficienda sunt, ullus processus ullaque lis admittatur, donec non tantum conventa in scripturam redacta, aut quomodocunque manifestata; sed & in mundum relato instrumento, expressionibus utriusque ad probatis inclusa, ac partium subscriptione corroborata, ac instrumenti plenissima perfectione stabilita fuerint. Volebat quippe opt. imp. inutiles processus & prolixas causidicorum altercationes etiam in hoc amputare, secus ac hodie pro dolor! in quibuscunque etiam injustissimis desideris, ob lucra iudicibus inde sperata, & corruptæ jurisdictionis pessimos fructus varii processuum circuitus eousque admittuntur, donec finita iniqui processus alea, sub ordinis iudicarii prætextu facultatibus suis litigantes exuantur. Et hæc antea relata constitutio Imperatoris ut eo firmitus sedulis juris tyronibus imprimatur postea legitimæ scientiæ primis elementis inserta, ac juxta ejus contenta *in pr. Inst. d. contrab. empt.* ejusdem mentio facta est, cum hac declaratione, ut juris gentium antiqua regula, de producenda obligatione ex solo consensu, in emtionibus forensibus, ac communibus commerciis hominum quidem in vigore manere, non vero in illis venditionibus, super quibus instrumenta conficienda, locum obtinere debeat.

TH. V.

Contra hanc ita satis claram ac maxime utilem, immo ad amputandas in extricabiles lites necessariam juris dispositionem, Interpretes communiter defen-

Dubia D. 1.

fendere conantur, dictam hanc constitutionem Justiniani, eo tantum restringendam esse; si inter contrahentes expresse pactum fuerit, quod non aliter quam in scriptis contrahere voluerint: ex hac potissimum ratione, quod emtio venditio per se & sua natura sit contractus consensualis & scriptura non ad ejus essentiam, sed tantum ad probationem adhibeatur, per consequens, hac nondum perfecta, dummodo de re & pretio contrahentes consenserint, partes invicem obligari *vid. Nicol. d. Passer. tract. d. priv. script. l. 3. qv. 6 seqq. & Dd. passim ad d. l. 17. C. de fid. instrum.* Atque in hac contra rationem juris ac claros textus (uti infra demonstrandum) pugnante opinione, tot dubiorum discrepantiis ita sese involvunt, ut b. m. Dn Brunnemannus pro pietate sua in *Comm. ad Cod. all. l. 17. n. 4. in fin.* illam multarum liti-um matrem vocans, speciales Principum Constitutiones heic desideret atque exoptet, licet ipse opt. ille vir communibus Dd. opinionibus conciliandis magis, quam pro ipsius more, exacte illius legis enucleationi ibidem incumbat. Forte gratiam si viveret illi habiturus, qui sufficientem illarum controversiarum decisionem, sine desideratis novis Constitutionibus ex claris civilis juris nostri textibus ac rationibus demonstraret.

Th. VI.

Et sane ante memoratam constitutionem Justiniani in *d. l. 17.* ad casum restringere emtionis nondum contractæ, sed ex singulari pactione non aliter, quam in scriptis conficiendæ, eandem prorsus inutilem reddit, cum & ante hanc Constitutionem du-

dd. text. non loquuntur de futura venditione.

dubium non fuerit, ex conventa pactione, donec huic satisfiat, exceptionem competere; *l. 7. pr. §. 4. Inst. de pactis & passim.* ut sic tam sollicita constitutione super eo non opus fuerit. Dum vero *imp. in pr. Inst. d. contrab. emt.* expresse mentionem facit, per dictam constitutionem aliquid pristini juris innovatum esse, insuperque addit, quod per novam ipsius Constitutionem, in casibus ubi scriptura intervenire debeat, ab emtione recedere liceat; quod de consificiando adhuc contractu absurde diceretur; imprimis cum compilatores juris in adhibendis terminis juridicis tam solliciti fuerint, ut singulis rebus singulas & genuinas appellationes distincte dare studuerint. §. 5. *Inst. quibus modis testam. infirm.* hinc satis adparet, de pactione futura adhuc celebranda venditionis ibidem non agi, sed de casu emtionis jure Gentium, per consensum de re & pretio, jamdum perfectæ; Ob causas vero civiles variis dubiis subjacente.

Th. VII.

Quamvis ergo ex dictis sequatur, constitutionem hanc, præcedentem consensum de re & pretio, & sic perfectam venditionem præsupponere, non tamen hæc assertio contradictionem involvit ex eò, quod ab ea, tanquam imperfecta, donec scriptura completa fuerit, recedere licere dicatur, cum notissimum sit, multa per jus civile juri Nat. & Gent. superaddita esse, quorsum & hæc Constitutio pertinet, disponens; ut conventio de consificiando instrumento venditionis, re scilicet adhuc integra, hoc est nondum soluto pretio nec re tradita (*vid. l. 58.*

Non obstat per
fectam vendi-
tionem retro
stari.

B

ff. d.

ff. d. pactis.) operetur jus recedendi ab illo contractu, donec desideratum instrumentum omnimodo perfectum fuerit; Ex quo simul adparet, quod si post rei traditionem & numerationem pretii, aut si de eo fides sit habita, ad probandum tantum emtoris titulum ejusque auctorem, instrumentum venditionis, quomodocumq; conceptum, alteri exhiberi conveniret, talem conventionem jus venditionem retrahendi non operari, sed dispositionem dicte Constitutionis tantum de illo casu intelligendam esse, ubi præter consensum interpositum hæctenus nihil ab utraque parte præstitum est.

Th. VIII.

Neque obstat, quod *in pr. inst. d. contrab. emt.* mentio fiat emtionum, quæ scriptura conficiuntur, ex quo nonnulli Dd. colligunt, contractum nondum confectum ibidem præsupponi; supplendus quippe est hic textus ex ejus fonte, ad quem ibidem diserta fit remissio, scilicet ad *d. l. 17.* quæ si cum animi adplicatione ac diligenti consideratione genuinæ significationis vocum legatur, dubium non relinquit, illam phrasin: *quæ scriptura conficiuntur*, non contrahendam adhuc ipsam venditionem, sed mores seculi, ac diversitatem objecti hujus contractus respicere, scilicet von solchen Handlungen/worüber inßgemein Kauff-Brieffe gemacht und ausgefertiget zu werden pflegen. Licet enim verum sit, quod tales literæ per se contractum emtionis non efficiant, sed tantum ad probandum utriusque partis consensum adhibeantur, tamen ob probationis difficultatem variorum præstandorum tollendam, imperator voluit,

luit, ut ante tale instrumentum, de cuius confessione partes confenserunt, poenitentiae locus maneat. Quod eo certius ex eo liquet, quod imperator conficiendam scripturam expresse nomine instrumenti designet in dd. text. & sic eandem contractae emtionis futuram probationem esse agnoscat; cui nihilominus saepe dictum effectum attribuit.

Th. IX.

Manet ergo inconcussum, quod in illis emtionibus, ubi inter contrahentes pretium quidem determinatum est, ante ejus solutionem autem factamq; traditionem rei venditae inter contrahentes convenit, ut super hac emtione instrumentum prius conscribatur, per hanc dictam Imperatoris Constitutionem utrique parti licere ab illo contractu recedere, donec scriptura illa subscriptione partium, aliove modo plenissime confecta fuerit. Nec in contrarium movet l. 6. C. de resc. vend. quod consensu facta venditio rescindi non debeat, utpote quod ordinariam regulam facit, admittit tamen dictam legibus expressam exceptionem; neque inusitatum est, ut illud, quod magis firmando negotio adjici desideratur, tacite quoque effectum a contractu recedendi operetur, quod ex ipso hoc textu pr. Inst. § d. l. 17. de arrhae datione manifestum evadit vid. Brunnem. d. l. n. 8.

Summa d. l. 17
inconcussa
manet.

Th. X,

Quemadmodum vero regularum, sic quoque exceptionum certae definitiones sunt periculosa ac in aliquo facile fallunt; Unde etiam in hac materia notandum, quod si contrahentes, qui de instru-

Datur tamen
exc.

mento conficiendo consenserunt, juramentum interposuerunt, quod a contractu, consensu nullo modo recedere velint, per indirectum & propter obligationem, a beneficio prelaudata constitutionibus excluduntur, uti eleganter hic monet & probat *Joseph. Mascardus d. Probat. Vol. 1. Concl. 435. n. 3. seq. cum all. Dd.* Cui tamen restrictioni hæc declaratio addenda, si ille qui juravit adhuc vivat, & juramento contravenire velit, illo enim mortuo, obligatio personalissima ex jure jurando orta, quantum jurantis animam Deo obstringit, extincta est, & res redit ad communem juris dispositionem, quod pluribus probavit *Dn. Praes. in Disp. Conclus. pract. n. 1. controv. Concl. 1.*

Th. XI.

Ampliatio.

Maxime vero dubium adhuc videtur; utrum etiam tunc, ubi contrahentes de singulis præstationibus ac conficiendi contractus capitibus certo quidem pacti sint, ac nihilominus adimplerionem illius usque ad instrumenti confectionem distulerint, dispositio hujus constitutionis locum invenire debeat? quod *juxta dictam legem 17.* affirmandum esse non vereor, per verba: *ut nulli liceat prius, quam hæc ita præcesserint, vel a scheda conscripta (licet literas unius vel ambarum habeat) vel ab ipso mundo, quod nec dum est impletum vel absolutum, aliquod jus sibi ex eodem contractu vel transactione vindicare; a deo, ut nec illud in hujusmodi venditionibus liceat*

liceat dicere, quod pretio statuto, necessitas
 venditori imponatur, vel contractum ven-
 ditionis perficere, vel id quod emptoris in-
 terest alteri persolvere. Quæ tam in postea
 conficiendis instrumentis, quam in his quæ
 jam scripta, nondum absoluta sunt, locum
 habere præcipimus. Quæ verba uti satis clara
 sunt; ita hoc evincunt, ut quam maxime de pretio
 convento ac de singulis capitibus præstandorum
 transactum, imo ab ipsis contrahentibus in scheda
 vel unius vel utriusq; partis manu conscripta sint; Si
 tamen adimpletio contractus usque ad instrumenti
 confectioem dilata fuerit; ex. gr. *Das der Kauf-
 fer die verglichene Kauf-Summa nach aufgesetzten
 und fertigtem Kauf-Contract zahlen und der Verkauf-
 fer das verkaufte Gut abtreten wolle und solle /
 eo ipso super variis instrumenti formulis ac expres-
 sionibus dubitare, ac per hoc, a contractu recedere
 licebit, juxta claram hujus legis dispositionem, ni-
 si forte certam contractus & omnium ad illum perti-
 nentium passionum schedulam contrahentes, pro
 absoluto firmando contractu, subscripserint: Da sie
 zu beständiger Besibaltung die Punctionation / woraus
 der Kauf-Brieff einzurichten cum die & dato unter-
 schreiben und darüber unverbrüchlig zu halten sich ver-
 bunden haben / quo pertinere videntur verba legis
 porro subjecta: *exceptis tantum emtionalibus instru-
 mentis, jam vel in scheda vel in mundo conscriptis, ad
 que presentem sanctionem non extendimus, sed pri-
 sca jura in his tenore concedimus.**

Et cum dicta Constitutio non tantum de emptione venditione singulariter sit concepta, sed & permutationis, ac transactionis mentionem faciat, de cetero *ex pr. Inst. d. Locat. Cond.* constet, quod locatio Conductio cum emptione venditione iisdem juris regulis subsistat, facile sequitur, tam in locationibus prædiorum, quam hereditarum divisionibus, & quibuscunque transactionibus aliisque negotiis, in quibus inter contrahentes placuit, ut ante ejus adimplerionem instrumentum conficiatur, *dictam constitutionem* locum habere; secus si adimplerio contractus antea accesserit, tunc enim ejus retractatione magis novus contractus ineundus, quam quod a pristino recedatur dici possit. *d. l. 58. ff. d. pactis*; quo *hæc imperatoris Constitutio* non pertinet.

Const. d. l. 17
in omnibus
negotiis, su-
per quibus in-
strumentum
conficiendum
est obtinet.

Th. XIII.

Hoc tamen notandum, quod in casu retractandæ venditionis, similisve negotii, ante perfectionem conventi instrumenti, tunc non liceat impune a conventis recedere, si pro illorum confirmatione arræ nomine aliquid datum sit, tunc enim, si dans poenitere velit, datum amittit, sin accipiens, duplicatum restituit, ubi tamen apprime notandum, non quamcunque solutionem partis pretii, vel mercedis, arram denotare, & sic ejus amissionem, vel duplicæ restitutionem involvere, sed illud, quod in specie pro magis obligando emtore, aut conductore vel simili, ut alter securior existat, & quasi tacite

Licet arræ in-
tervenerit.

quæ probant
de.

zum Neuen Rauff datum esse liquido probari potest
 vid. *Brummen. d. l. n. 8.* & sic incluta facultas juridica
 hujus Academiae, ante paucas septimanas, confirma-
 vit sententiam Dicasterii Schwartzburgensis, quod
 emtor, retractata venditione, partem pretii quam
 accepit, restituere recusans, probare debeat; se illam
 quantitatem in specie loco arrae accepisse.

Th. XIV.

Cum itaque ex retro deductis abunde consta-
 re possit, hanc opinionem, quod in casu confici-
 endi super venditione instrumenti, re de cetero ad
 huc integra, donec illud instrumentum plenissime
 absolutum ac subscriptum fuerit, poenitere licere, in
 fundamentis juris scripti & sic in theoria secundum
 textuum simplicem interpretationem, satis fundatam
 esse, restat, ut demonstretur, quomodo exerci-
 tatus practicus eandem contra Doctorum praten-
 sam observantiam sustinere possit; scilicet cum a-
 pud Contradictentes in confesso sit, pacta in conti-
 nenti contractui adjecta, formare ipsam actionem ex
 contractu, ac ipso jure exinde, ut & illis, quae ex
 intervallo adjiciuntur, exceptionem competere, pru-
 dens Advocatus contra illum, qui ad impletionem
 ad contractus consensu initi ageret, nondum confe-
 cto, a partibus ad probato & subscripto instrumen-
 to, semper exceptionem non adimpleti ab altera
 parte Contractus, vel pacti adjecti, opponere pote-
 rit, nulla mentione facta, quod a sui clientis parte
 con-

Cautela pra-
 ctica contra
 opin. Dd.

Instr. 1100

conventa adimplere poeniteat, & quia alter con-
ventionem, de instrumento conficiendo probata,
illam exceptionem non aliter, quam productione
alicujus schematis talis instrumenti elidere possit;
circa ejus expressiones ac praestandas securitates, tot
dubia alteri movere ipsi facile erit, ut tandem ju-
dex & pars adversa agnoscere teneatur, pro illo-
rum remotione, potius a contractu recedendum es-
se.

Th. XV.

Neque huic adversatur, quod sic in litis in-
dulgeatur, ad ea quae semel placuerunt retractanda,
cum ipse adversarius de conventa instrumenti con-
fectione, promissis suis nondum steterit, & sic in
motua hac obligatione, alteri ansam recedendi ab
eadem dederit; ac quicquid sit, de alicujus partis
hic concurrente improbitate morali, tamen utili-
tate civili, pro amputandis multorum processuum
ambagibus, hoc satis compensatur, exemplo rei ju-
dicatae, aut desertorum fatalium, quae etiam in
causa iniqua jus contra alterum producant.

Th. XVI.

Responsu m
a cult. jurid. 1

Hinc cum in causa Domini C. H. de R. con-
traheres quondam domini gener. de O. proces-
sus de eo motus fuerit, quod dictus O. alteri R.
praedium colonarium ein Meyer-Guth vendiderat,
ac post conventum pretium, partibus invicem pla-
cuerat, quod posttridie in urbe H. convenire ac ibi-
dem instrumentum confici curare velint, tempore
postea

postea emtionem adimplere recusante; alterive-
 ro ejus adimplentioni insistenti, juxta communem
 hypothesein judicatum fuerat; emtorem promissis
 stare vel venditori interesse prestare debere, post
 varias absolutas instantias, condemnatione quo-
 que ad interesse subsecuta, contra quod dictus em-
 tor remedium adhuc querebat, ad ejus Consultatio-
 nem ex inclyta Facultate juridica hic responsum est:
 daß bey so bewandten Umständen / der wider den quären-
 ten vorhandenen, judicatorum und erkandten execu-
 tion derselbe zwar mit der dagegen intendierten nullitat
 oder Spolien Klage schwerlich fortkommen würde: Er
 könnte aber an statt dessen noch iezo actionem nondum
 ab altera parte adimpleti contractus (welches der
 Advocat ab initio processus, per modum exceptio-
 nis urgiren können) annoch anstellen / wobey ihm nach-
 mahl freigelassen / der vorgeschügten evictions Mängel
 und ermangelnde gnugsahme securitat halber seine Dubia
 zu urgi even: Wodurch Er den verlangten Zweck sonder
 Zweifel noch erhalten könnte. B. N. W.

Th. XVII.

Plura hic addere, ob brevitatem tempo-
 ris, hac vice superfedere debeo; benevolum
 Lectorem rogans, ut hac volante calamo conscri-
 pta, non ad præconceptam forte opinionem, sed
 ad veritatis trutinam examinare, ac si non in omni-
 bus consentire, tamen aliquid emendando, mul-
 ticiplici ex communi opinione oriente processuum
 malo charitatis amore obvenire, ac hos meos co-
 atu sæqui bonique confidere velit sub interim.

Conclusio.

SOLI DEO GLORIA.

C

CO.

COROLLARIA.

I.

Nihil iniqui continet, quod in
16. ff. d. minor. dicitur, in emtio-
nibus venditionibus se invicem
naturaliter circumvenire licere.

II.

Non aliter periculum rei nondum
traditæ in emtorem transfertur,
quam post hujus moram vel
culpam.

III.

Datio arrhæ pro magis firmando
contractu, recte ad ejus dissolu-
tionem quoque operatur.

IV.

Traditio longæ manus uti vulgo à
Dd. explicatur, fundamento ju-
ris caret.

V.

Non nudus consensus in futurum
matrimonium, nec sacerdotalis

fi-

ritus, sed plena traditio sponsæ
conjuges facit, legitimi tamen
matrimonii effectus, sicuti in Ger-
mania sine benedictione sacerdo-
tali, sic in genere, sine observatio-
ne civilis ordinationis, recte dene-
gantur.

VI.

Divortium quoad thorum & men-
sam, ut effectum juris habeat, vel
per sententiam concedatur, est
figmentum Doctorum, cum fun-
damentalibus Conjugii legibus
& jure Divino pugnans.

VII.

Bigamia per se non est Capitale
crimen, nec in illam poena Capi-
talis statuta.

VIII.

Facto divortio, parti nocenti alias
nuptias interdiceret, apud Evan-
gelicos inconueniens est, in ratio-
ne

ne autem Canonica satis fundatum.

IX.

Nemo simpliciter cogi potest ad sponsalia per matrimonium consumanda.

X.

Parentum dissensus non liberat a obligatione sponsalitia, nisi quatenus alteri parti aliquid imputari possit.

XI.

Quamvis sponsalia clandestina communi jure merito improbantur non tamen ad legitima sponsalia, praesentia testium requiruntur.

XII.

Quando Vasallus deficiente mascula stirpe obtinuit, ut feudum ad filiam suam transferatur, et inde illud foemineum non efficitur, sed ordinariam feudum naturam retinet.

da
ac
on
a
qua
uta
o
tur
nf
cur
m
du
e
ef
di

02 H 428
L078

ULB Halle 3
003 095 991

BM

B.I.G.

Farbkarte #13

XVIII

Q. F. Fq; S.
DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA,

DE
ERRORE COMMUNI
CIRCA VENDITIONES QUÆ
IN SCRIPTIS CONFICIUNTUR

SIVE
Öffentlichen Hauff-Brieffen.
ad pr. Inst. d. contrah. emtione.

Quam
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,

DN. PHILIPPO WILHELMO,
PRINCIPE BORUSSIÆ, MARCHIONE BRANDENBURGICO,
AC DUCATUS MAGDEBURGICI GUBERNATORE, &c. &c.
AUCTORITATE ILLUSTRIS ICTORIUM ORDINIS
IN ALMA FRIDERICIANA REGIA,
PRÆSIDE & h. t. DECANO

DN. HENRICO BODINO,
REGIM. ECCL. REGH IN DVCATU MAGDEB. CONSI-
LIARIO, ET PROF. PUBL. CELEBERRIMO.
PATRONO AC PROMOTORE SUO ÆVUM COLENDO

P R O L I C E N T I A

Summum in Jure Gradum, atque Privilegia
Doctoralia rite capeffendi,
IN AUDITORIO MAJORI

d. 25 Mens. Nov. M DCC VII. horis ante 5 pomerid. consuetis
Publicæ Eruditorum Censuræ subijcit

JOANNES CHRISTOPHORUS POESNER
GORLICIO LUSATUS.

HALÆ MAGDEBURG. Typis Johannis Jacobi Krebsii, Acad. Typograph.